

{ אז נדברו }

פרשת שלח תשפ"ה | גליון מס': 695 | לסדר: "ברוך אתה ד' שומר עמו ישראל לעד"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

--

רוצים להיות שותפים

בהוצאות העלון?

בנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

באשראי: "נדרים פלוס"

(שם קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

תודה מראש!!!

בשורות טובות!!

אם זה כ"כ מפחיד... אז למה תכל'ס אין מה לפחד???

המלחמה הזו... היא הגיעה בכזו פתאומיות... מצידי דווקא בשבועות האחרונים הרגשתי שהשגרה חזרה... בימים האחרונים היו כמה מטחים כבדים במיוחד... ותשמע... זה היה מפחיד... אבל הפעם זה היה באמת מפחיד... לא נעים לי להודות... אל תכעס עלי... אבל לראשונה הרגשתי שרגש הפחד גובר על יצר העקשנות!! פתאום מצאתי את עצמי אומר לא!!! אבאלע לא!!!! לא רוצה יותר... אני כבר מעדיף לחפש אטרקציות אחרות... בקיצור: השבוע העלון נכתב ע"י בן אדם מבוהל!!! וכמובן ש... שבדיק על זה נאמר: בוקר טוב אליהו... ואכן בוקר טוב אליהו אשרי מי שאמר לו בוקר טוב והחזיר לו בוקר טוב... האם פעם חשבת למה באמת כל מי שיש לו הצתה מאוחרת וסו"ס הוא קולט עניין אומרים לו בוקר טוב אליהו?? למה בוקר טוב אליהו??

כיו... כי אליהו הנביא באמת יגיע בדקה התשעים... הוא יגיע זמן קצר מאוד לפני שחלון ההזדמנות יסגר... או אז יופיע האור של גילוי אליהו הנביא ויזרז אותנו... ידחוק בנו לתפוס את עצמנו לידיים רגע לפני שהדלתות נסגרות והקטר הקצר רוח- הלא הוא מלכא משיחא שממזמן כבר רוצה לצאת לדרך. כעת הוא כבר לא יסכים להמתין לכל המאחרים והוא יסגור דלתות סופית וזהו... אז בדקה התשעים!!! אליהו הנביא יופיע עם המשרוקית אחרונה... ההלו... אתה נכנס או לא?? וכל מי שיתפוס את עצמו ברגע האחרון ויכנס... יהיה אפשר להיאנח באנחת רווחה ולומר לו בוקר טוב אליהו!!! נכון אמנם שהייתה לך הצתה די מאוחרת... אבל אז מה... לא משנה... העיקר שבסוף הספקת!!!! העיקר שאתה בפנים!! אז כן... בוקר טוב אליהו... לי ולכל בעלי ההצתה המאוחרת... הגיע הזמן שנפנים שאנחנו פה בתהליכים אחרונים... לא משנה עוד כמה זמן נשאר לנו לבחור בה' ולעשות את זה ביוזמתנו... כמה זמן בדיוק עוד נותר אני לא יודע... מה שבטוח זה לא צחוק!!!! הרבש"ע לאחרונה מבהיר לנו ללא הרף... אני רציני!!!! הבירה שלי דולקת לאיזשהו יעד... וקדימה להזדרז... אנחנו צריכים להפנים שיש לנו פה חלון הזדמנות שאנחנו עלולים להחמיץ אותו... הלא הוא: **לבחור בה'!** לבחור לאהוב אותו... לקבל אותו... לקבל את מרותו ולהיכנע לרצונו... ובשלב זה עדיין הכדור בידיים שלנו... אני עדיין זה שמחליט האם לבחור בה'... אמנם אל דאגה: בין כך ובין כך אתה יהודי... אתה עוד תקבל את החיבוק מה'!!! ה' לא יוותר עליך... הוא יביא אותך לאן שהוא רוצה... כל השאלה היא: האם אני אקדים אותו ברגע ואני אבחר בו לפני שהוא יבחר בי... ואז אני אוכל לעמוד בשער הנצחון ולהגיד לו: רבש"ע: ניצחתי אותך במשחק המחבואים... אני מצאתי אותך ולא אתה אותי!!!! או שאבא שבשמים, הוא זה שיאלץ למצא אותי על תקן של בן אבד ומוזנח שאבא מגיע ומרחם... (פסוקים בריש ישעיה... וישח אדם וישפל איש... ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה' והדר גאווה... יהיו כאלו שה' ימצא אותם שם שחים ושפלים מבווישים ונכלמים במערות ובמחילות של רדידות דורנו... הוא ימצא אותם שם וינשק אותם... אבל אני לא הייתי רוצה ששם הוא ימצא אותי... אני רוצה למצא אותו ולקרא לו... הנה ה' שהמתני לי וחיכיתי לו) וכבר לא יהיה את ההזדמנות להופיע לפניו במפגן של רעיה עגונה שהפגינה נאמנות והמתנה לבעלה כל אותם השנים שהיה נראה שהוא הלך למדינת הים... וכעת היא מופיעה בשיא נאמנותה ואומרת לו: ידעתי שתגיע!! והנה חיכיתי לך... מגיע לי אותך ביושר... אתה אישי... את הבעלות על ההטבה הזו אנחנו עלולים להחמיץ...

ואסור לנו שזה יקרה לנו!!!! מהר מהר לישא עיניים אוהבות לאבינו שבשמים... ולהגיד לו: אני פה בשבילך... אמשין להמתין לך... אמשין להתכסות בהינומא ואסכים להיות נגועה ומבודדת מכל העולם... כי אני רעייתך!!!! וכשתבא... אתה תבא אלי ותשכון אצלי... כי אתה שלי!!!!

תכל'ס אני מאוד מבוהל... והיות ובלאו הכי אני לא מצליח לעצום עין כל הלילה... אז אנצל את ההזדמנות לפנות לכל חברי המועדון שלי- המבוהלים... בא נעשה סדר... בא נתאם ציפיות... לו יצויר שאנחנו לקראת מלחמת גוג ומגוג... (לא משנה אם זה עכשיו או אח"כ... אנחנו צריכים להיות ערוכים לזה) איך אני אמור להיערך לזה? האם זה באמת משהו מלחיץ?? האם זה מפחיד??

אז ככה... למען האמת!!!! זה הולך להיות מלחיץ!!! מפחיד!!! מה שנכון נכון!!!! זה פסוקים מפורשים בירמיה כי כה אמר ה' קול זורדה שמענו, פוזר ואין שלום!! שאלו נא וראו אם יולד זכר, מודע ראיתי כל גבר ידיו על זולציו כיוולדה ונהפכו כל פנים לירקון!!! כי כה אמר ה' קול זורדה שמענו, פוזר ואין שלום, שאלו נא וראו אם יולד זכר, מודע ראיתי כל גבר ידיו על זולציו כיוולדה ונהפכו כל פנים לירקון, (כתוב כאן שמלחמת גוג ומגוג יראה כמו גבר שעובר לידה!! למה לא אשה?? כי אשה שיוולדת... זה לא מרתיע אותה מללדת שוב... אבל גבר אף פעם לא יולד... למה?? כי אם פעם אחת היה ילד!! זה כבר לא יקרה שוב... זה אירוע של פעם בחיים... אז זהו שמלחמת גוג ומגוג הולכת להיות פחד בקנה מידה של פעם בחיים) הוי, כי גדול היום ההוא מאין כבודו ועת צרה היא ליעקב ובמנה יושיע!!

26/11/2019 19:32 (כ"ו מנחם) אז זהו!!! שלמייעשה בשורה התחתונה אין מה לפחד... וכעת אני עובר לפסוק הבא מיד אח"כ ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ואל תזוזת ישראל כי הנני מושיעך מרוזוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב וישאן ואין מוזריר... תכל'ס... מה קורה פה?? הרי לפני רגע סיכמנו שזה כן מפחיד... אז איך 'בסוף' זה נהיה לא מפחיד??

בלי רמזים ובלי חרוזים... תגיד לו מה אתה מרגיששש!!!

יעקב אבינו ברגעים הקשים מול עשיו שבא לקראתו עם מטח של 400 טילים בליסטיים... באותה שעה יעקב אבינו מתפלל: 'הצילני נא מיד אחי עשיו כי ירא אנוכי אותו פן יבא והיכני אם על בנים!!' הוזה"ק מוציא מהפסוק הזה את היסוד שר' נחמן מברסלב זיע"א מנחיל אותו בשעת ההתבודדות... אומר הוזה"ק: מכאן למידים שאדם צריך לפרש שיחתו!!! כלומר: כשאתה מדבר עם הרבש"ע... תדבר... תתאר... תסביר... אל תדבר בקודים... ולא בחרוזים... תדבר עברית!!! (או אידיש או מרוקאית... לא משנה... העיקר תדבר איתו בשפה המדוברת שלך) עכשיו: תמיד הבנתי בפשטות שהוזה"ק לומד את זה מהכפילות 'הצילני נא: א. מיד אחי, ב. מיד עשיו... עיי"ש שזה פחות או יותר מה שכתוב שם בזה"ק דף קסט.

אבל!!! השבוע התחדד לי... שעיקר ההוכחה של הוזה"ק זה דווקא מההמשך!!!

יעקב אבינו מביע רגשות... הצילני נא... כי... כי ירא אנוכי אותו!!!

אה... יעקב אבינו... אתה מפחד מעשיו... ממה אתה מפחד?? מה יש לך לפחד ממנו?? ויעקב מסביר פן יבא והיכני אם על בנים!!! אני מפחד שהוא יהרוג את כל המשפחה שלי...

ויש לי קושיה עצומה: הרי כל ילד מכיר את הגמ' המפורסמת (ברכות ד) ששואלת מדוע יעקב אבינו חשש מעשיו והרי הקב"ה הבטיח לו והנה אנוכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך?? והגמ' עונה: שמא יגרם החטא!!! יעקב פחד מהחטא! או לחילופין, המדרש אומר שיעקב חשש שזכות המצווה של כיבוד אב תועיל לעשיו... בקיצור: מזה יעקב אבינו פחד...

אם ככה: אני עומד ושואל: כשיעקב אבינו עומד ומתחנן הצילני נא מיד אחי מיד עשיו... כי ירא אנוכי אותו... נו... מה אמור להיות ההמשך? יעקב היה אמור לומר כי ירא אנוכי שמא יגרם החטא... או לחילופין אני ירא מהזכות כיבוד אב של עשיו... אה?? לא נראה לך??

אבל לא!! יעקב אבינו לא מזכיר מילה על שמא יגרם חטא ולא כיבוד אב ולא כלום... רק מה? אני ירא שמא הטיל יפול עלי ועל כל המשפחה שלי... וה' ישמור מה יקרה...

אה... מה הפשט בזה?? אם באמת כדברי חז"ל שכל הסיבה שיעקב חושש זה שמא יגרם החטא... אז למה הנימוק הרשמי שלו הוא פן יבא והיכני... קושיה עצומה!!!

מה כתוב כאן??? מה רואים מכאן??? מפחד לומר אבל התורה מלמדת אותנו כאן!!

שעם כל הכבוד לחשבון הנפש... והנקיות והחשבונות העמוקים של יעקב אבינו בדרכי שמים... כל זה נכון בשביל סדר מוסר... זה נכון ביחס לקבלת החלטות... ביחס לדרכי הפעולה... אבל כשאתה מדבר עם ה'... תשים את כל זה בצד...

כעת ה' רוצה לשמוע מה אתה מרגיש!! תגיד מה מעיק עליך!! מה מפחיד אותך!!

בלי עטיפות ובלי פרשנויות... גם לא מסקנות רוחניות... בתפילה ה' פחות מחפש לשמוע את השטיקל תורה שלי... פחות מעניין את הרבש"ע מה קבלת ההחלטות שלי בקבינט... כעת ה' רוצה אותי בגודל טבעי... ה' שואל אותי מה נשמע... והוא רוצה לשמוע איך אתה מרגיש!!! מה אתה חווה!! מה יושב לך על הלב... וכאן יעקב אבינו מניח בצד את כל החשבונות... והוא פשוט מבטא לפני אבא שבשמים במילים הכי טבעיות ופשוטות את תסריט האימה שכל אחד מאיתנו מפחד בימים אלו... אבאלע אני אפחד שיפול פה טיל ו...!!!!

ובינינו... אני שואל אותך: האם מישוהו אחד מאיתנו העיז להעלות על דל שפתיו בתפילה לה'... אבאלע... אני מפחד!!! אני מפחד מהאזעקות... אני מפחד מתרחיש אימה של פגיעה ישירה ו... וחלילה יבא והיכני אם על בנים... מישוהו העיז לשפוך שיחו לפני ה' בשפה הפשוטה הזו? נכון שלא??? ואני עומד ושואל: למה לא??

אז אני אגיד לך את התשובה הכי שקרנית שיכולה להיות בעולם: אתה יודע למה אני לא מתפלל ככה?? כי... כי חס ושולם... ה' ירחם... אני לא מעיז לחשוב על כזה תסריט אימה...

על זה נאמר: שקרן!!! את מי אתה בדיוק מרמה?? הרי אתה מפחד מזה ועוד איך!!! אגב: אין לי בעיה עם אותם אופטימים שלא מפחדים... אבל אם אתה כן מפחד כשמגיע אזעקה... ממה אתה מפחד?? מהתסריט הכי נוראי שיכול להיות... אם אתה מפחד מזה... תדבר על זה עם ה'!!! תגיד לו שזכה אתה מרגיש!!! תספר לו שזה סוג הזוועות שקופצות לך מה העיניים ברגע של אזעקה... תסכים להיות ילד מבוהל על הברכים של ה'... מול הילדים שלך תהיה חזק!! אבל מול אבא שבשמים תסכים להיות ילד!!

תן לרבש"ע להגיד לך חס ושולם... מה פתאום יעקב שלי... אל תירא עבדי יעקב... חס ושולם... אין בעיה... שהוא יתברך יגיד את זה... שהוא ירגיע... אבל כל עוד אני נותן לי להביע את עצמי ורוצה לשמוע אותי... אז אני לא מצטעע... אני אומר לו בדיוק מה אני מרגיש...

לענ"ד מהחלק הזה בפסוק... מכאן הוזה"ק לומד שצריך לפרש שיחתו לפני ה'!!!

עכשיו: אני מוכרח שמאוד קשה לומר כזה וורט... בפרט כשמדובר בהליגער יעקב אבינו... כי יעקב אבינו לאורך כל הדרך... גם מי שהכי הכי נצמד לפשוטו של מקרא!!!! אתה רואה שראשו בשמים... גם כשיש לו מאבק מול עשיו... עיקר המלחמה שלו היא בכלל בזירה של מלאכים מול שרו של עשיו, (והתורה אפילו לא טורחת להשאיר את זה בגדר תורת הנסתר...) כל ההתנהלות של יעקב אבינו מתחילה ועד הסוף זה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמיים וגם כשהוא עוסק בצאן לבן בעקודים נקודים וברודים... ימים יבואו ובשער הכוונות לאר"י יהיה שער הניקודים, ושער העקודים והוא יסביר לך מה יעקב עשה שם בפרקי המרכבה... ולקחת את יעקב אבינו שראשו בשמים ולהגיד שכשהוא ירא מול עשיו... הוא מבטא אותו פאניקה טבעית של בן אדם... זה... זה מאוד מאוד רחוק!! זה ממש בגדר 'תורת הנסתר', הרבה יותר נגלה לומר שהוא היה ירא שמא יגרם החטא... אבל אדברה... זה גופא הגדלות הנוראה של יעקב אבינו... שמרוב מדרגתו העצומה!!!! ברגע שה' מזמין תפילה יעקב אבינו יורד בסתר המדרגה בשלבי הסולם מראשו שחוקק במרכבה עד רגליו שמוצבות ארצה... והוא מסוגל לבטא רגשות טבעיים!!! פחד טבעי... תסריט אימה של אדם מן השורה...

אצל יעקב אבינו הביטוי הרגשי הזה הוא עבודה נשגבה של ירידה בסולם המדרגה... אבל אצלנו זה פחות עבודה נשגבה... זה בעיקר להבין את האירוע... להבין שה' רוצה אותי בגודל טבעי... ה' רוצה את הילדה שלו חוזרת מהגן ומספרת מה היא חוותה... לא משנה אם זה משהו טוב או רע... משהו שמח או משהו מבכי... העיקר לבטא רגשות!!! כי ה' רוצה להיות הווה איתנו!! לחוות איתנו!! מותר לו?? תספר לי בדיוק מה אתה מרגיש בלי לברור את המילים... גם 'לפתוח פה לשטן' לא שייך כאן... לפתוח פה לשטן זה מול בן אדם אחר אבל להגיד לרבש"ע מה אתה מפחד שהשטן יעשה לך... זה לא לפתוח פה לשטן!! זה בסה"כ לפתוח את הפה שלך!!!! והגיע הזמן שזה יקרה...

חוברת 'והיית לנו לעיניים'...

למרבה האבסורד!!! בדיוק לפני שבוע כתבתי כאן בגיליון!!! שיטת תכנית להוציא שוב את החוברת 'והיית לנו לעיניים' אלא שהיית והעטיפה היא כבר לא רלוונטית, כי היה שם תמונת שער של טילים וירוסים... וזה כבר לא רלוונטי... לכן אמרתי שכנראה העטיפה תתעדכן!!!!

אז זהו!!! שעוד לא הספקתי לפנות לגרפיקאית ולפתע נשמעה אזעקה עולה ויורדת והתברר שהתמונת שער הזו רלוונטית... אוהו... עוד יותר מתמיד...

אז אכן כן... לעת עתה נשארנו עם אותה עטיפה!!!

אבל עזוב... העטיפה זה לא הסיפור... הסיפור הוא העיניים!!!! ש-והיית לנו לעיניים!!! והיית לנו לעיניים!!! העיניים... כלל ישראל זקוק לעיניים של המדינה!!!

העיניים הטהורות של עובד ה' שמור שלא זן עיניו ממה שה' לא אוהב... אותו בן עליה הדר בעיר... ומוקף בידידים או קרובים שהעיניים שלהם משוטטות ברשת... והוא שומר את עיניו!!!! ומפעיל בזה את עיני ההשגחה שעניי ה' משוטטות בכל הארץ ברחמים ובחסדים...

תודה לתורמים הנכבדים שעד עתה... אבל עדיין חסרים תרומות... ניתן לתרום ביומיים הקרובים עד יום ששי...

אי"ה בימים הקרובים יהיה ניתן לרכוש את החוברת

לפרטים ניתן להתקשר (מיום ראשון הבא ואילך) לטל'

0527683095 0548446691

כמו כן: בצוק העיתים!! בימים אלו שה' משנה סדרי עולם וכל אחד מאיתנו מוצא את עצמו בכל מיני מצבים ואילווצים שונים... זה אולי ההזדמנות להמליץ באופן חד פעמי על הספר הלא שיווקי בעליל!!! הלא הוא ספר 'ואהבת' (את ה' אלוהיך... שים לב: יש ספר אהבת, אז לא! לא אהבת, אלא ואהבת) ספר זה עוסק בסוגיה של קבלת עול מלכות שמים... איך ללמוד לאהוב ולקבל את גזירות ה'... ולאו דווקא בצרות ויסורים וקשים... אלא בכל מיני נתונים ומצבים משתנים, בבית ומול הילדים כשהרבש"ע משנה לך את התכנית בפתאומיות... ופה צריך לקבל!!!

ספר זה מומלץ מאוד... דווקא פחות ממקום שיווקי... ובעיקר מהמקום היותר אמיתי ונוגע בלב נקודת עבודת ה'!! ובימים אלו בייתר שאת... כמו כן: במקביל!!! הספר הזה התברר שעשוי לתת תועלת... דווקא לאברך היותר מרומם!! שכבר עלה והתעלה בסולם השאיפות בעול תורה וזכה לסיים ש"ס ואולי גם להיבחן עליו וכדו'... דווקא שם!!! בשלב הזה שהוא הגיע לראש הפירמידה, דווקא שם הוא לפתע מרגיש שמשוהו פה חסר... הוא מרגיש שאחרי כללות הכל... עדיין נשאר כמה פינות משמעותיות שאינם מאוישות בעבודת ה'... ואם מוה"ר מודה עם התיאור, יתכן וספר זה עשוי להעניק קצה חוט מה עומד מאחורי התחושה המוכרת הזו. ניתן לרכוש בפלא' שהוזכרו לעיל.

(המשך-) זה מפחיד או לא

מפחיד...??

המשך מעמוד 1: לפני רגע סיכמנו שגוג ומגוג זה מפחיד... אז איך 'בסוף' זה נהיה לא מפחיד??

התשובה כתובה מינה וביה:

ש-ואתה אל תירא עבדי יעקב!!! אם אתה עבדי יעקב... אין לך מה לפחד... ולמה אין מה לפחד?? לא בגלל שזה לא יהיה מפחיד... אלא בגלל ש-לך זה לא יהיה נוגע! לך זה לא יקרה!!!! אתה תנצל!

אבל לא סתם... לא רק שאין לך מה לפחד אלא זה הולך להיות הפעם האחרונה שאתה מפחד... מלחמת גוג ומגוג הולכת להיות טקס הפרידה מהפחד... כן... כמו שבימים האלו היה אמור להיות כל מיני מסיבות סוף שנה שבבת אחת התבטלו... אז זהו!!! שמלחמת גוג ומגוג הולכת להיות מסיבת סוף פחד... כן... רבינו הטור אומר שבג' ברכות הראשונות יש ק"ו תיבות כנגד צ"א תיבות שיש בפרק 'הבו לה' בני אילים... ועוד ט"ז תיבות שיש בפסוק השני של **לכן כה אמר ה' לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יזוהר, כי בראותו ילדיו, מעשי ידי בקרבו יקדישו שמי, והקדישו את אלוף יעקב ואת אלוף ישראל יעריצו...** מה כ"כ מיוחד בפסוק הזה שברכת אתה קדוש שאנו אומרים ג' או ד' פעמים ביום מקבילה לזו?? כי בפסוק הזה כתוב: יעקב יעקב... אתה הוא זה שתמיד רגיל לפחד... לחשוש... לירא... אתה יעקב הגלותי שכל מוצאי שבת ה' מתיישב לסעודת איתן בסעודת מלווה מלכה ומרגיע אותך 22 פעמים... אמר ה' ליעקב אל תירא עבדי יעקב... בחר ה' ביעקב אל תירא עבדי יעקב... צוה ישועות יעקב אל תירא עבדי יעקב...

אז זהו ש-די!!! סטופ!!! יש גבול כמה נצטרך שוב ושוב לשיר ליעקב שיפסיק לירא... יש גבול כמה מוצ"ש אנחנו שוב נתאסף יחד ונשיר ליעקב... לא... אל תירא... לא לנצח אתה תצטרך להתנצל על זה שאתה יהודי דבק בה' וברצונו... יום אחד יגיע והקב"ה יעשה מסיבת סיום!!!! לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יזוהר!!!

הסוף לחיזורון!!! הסוף לבושת פנים!!! סטופ!!! יהיה מלחמת גוג ומגוג... וזה הולך להיות מפחיד לכככולם!!! אבל ליעקב זה לא יהיה מפחיד... אמנם גם יעקב ברגע הראשון יחשוש ויפחד... כמו המשל של הגמ' 'משל לסופר שבא לבית הספר ורצועה בידו מי דואג מי שרגיל ללקות בכל יום ויום הוא דואג... הוא כבר בטוח שזה עוד גל של משברין וגליץ שעלי עברו ונוסף גם הוא על שונאינו... אז זהו!!! שבמלחמת גוג ומגוג לשם שינוי... זה אירוע מסוג אחר... זה הולך להיות מפחיד אבל זה בתור טקס פרידה מהפחד... לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יזוהר כי בראותו ילדיו מעשי ידי בקרבו והקדישו את קדוש ישראל...

שוב: אני לא יודע למה אני כותב את זה... בעצם אני יודע... כי... כי אני מפחד... אני מבוהל מהמטח האחרון ואני רועד מהאדעקה הבאה... וכעת אנא ה'..

רק זה לא!!! זה מפחיד אותי... גם אם כולנו בעזה"ש ננצל ולא יפול משערת ראשו של יהודי ארצה. אפילו הכי לא... זה מפחיד אותי!!! ואבא שבשמים מרגיע אותי... יענקי שלי... אל תפחד. הדבר היחיד שיש לך מה לפחד זה להזדרז לסגור פינות ולסיים כל מיני שיעורי בית בעבודת ה' שיש לך עדיין מה לעשות... לעשות בדק בית בבית מול כל מיני חיבורים לא מבוקרים... וחוזי מזה!!! **ואתה אל תירא עבדי יעקב!!!**

אי לך ובהתאם לזאת: אם אתה שואל אותי מה עושים עם הפחד... תשמע לי **אי אפשר להדחיק פחד!** אי אפשר לקחת פחד ולהכניס אותו לתוך מגירה ולסגור... זה לא עובד... זה רק נהיה יותר גרוע...

העצה הכי טובה מול פחד!!! זה לקחת את הפחד למקום הנכון...

כן... יש פה משהו מפחיד ולכן!!! לכן מה?? לכן צריך לעשות עם זה משהו!!! אז אצל אחינו התועים... ליידער... רחמנות עליהם... הפחד מפעיל אותם לרוץ לקנות עוד כמה שישיות מים... ולחפש מרחב עוד יותר מוגן... אז זהו!!! שעל אותו משקל גם אנחנו צריכים לקחת את הפחד כמנוע שיפעיל אותנו... סו"ס ה' רוצה משהו בפחד הזה... סו"ס ה' הוא זה שמפחיד... אז הוא כנראה רוצה שהפחד הזה יפעיל ויוציא מאיתנו את המירב והמיטב... ולכן צריך בסה"כ לחשוב לאיזה אפיק נכון לקחת את הפחד הזה!!!! לנסות להבין לאן ה' רוצה שניקה את זה...

אז כן... יש מה לפחד!! ופחדו אל ה' ואל טובו... היות וה' הבטיח ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל... אני צריך לוודא שיש לי את האסמכתא וההוכחות והמסמך המזהה שאכן יש לי תעודת זהות מעודכנת שעונה על שם 'עבדי יעקב'!!!! כי נכון שאני יהודי... ונכון שאני מ-בני ישראל... אבל עדיין יש כל מיני פינות שעדיין לא לגמרי סגורות... יש לי במה להתחזק... וכאן!!!! כאן לנקז את הפחד!! זה לא כ"כ פחד כמו... כמו פשוט 'לסגור את הפינות האלו...' לקבל החלטה דריזה בייחס לכמה נושאים קבועים ונדושים שיש לי חולשה אליהם וכבר ממזמן הבנתי שצריך פה שינוי... רק עד היה חסר לי את הפאנצ' והמכה בפטיש שצימציד אותי ולעשות לזה סוף אבל סופית!!! אז הנה... בשביל זה יש פחד שמפעיל אותי בעל כרחי... טוב שכך... אחרי שהפחד כבר פה... טוב שהוא פה בשביל לתת לי חשק כמה שיותר מהר לעמוד בקריטריונים של מי שה' הבטיח לו שאין לו ממה לפחד!!!!

וכאן אני חוזר להתמקד בכלל מאוד יסודי שהוא רלוונטי לכל אחד מאיתנו באשר הוא: הפקרות זה הדבר היחיד שה' מעניש עליו באפס סובלנות!!! ממילא אנחנו בתור יראים ושלמים צריכים למקד את כל הפחד שלנו מזה!!! להיזהר מאוד מאוד מהפקרות!!!

שתבין: לה' יש המון המון סבלנות לכברת דרך אינסופית מול בן אהוב שיש לו נכונות להשקיע גם אם זה כרוך בעלויות ומורדות... יש תקופות טובות יותר ויש פחות... אין בעיה... זה נורמלי!!! תרגיש נוח... כן... גם אתה עם המעידות הרוחניות הדי

משמעותיות שלך... שכ"כ גמגמת לי בטלפון וקצת בצדק... כי באמת מדובר בנפילות לא פשוטות... אבל עדיין ה' דיבר טוב עליך... והוא שומר עליך כבבת עינו עליך!!! כי סו"ס 'דרכך ומנהגך להתחרט על מעשיך' ואתה מאוד רוצה ומשתדל ובכל זאת יש לך מעידות... כל עוד אתה אף פעם לא משלים עם זה ואתה תמיד בנכונות להמשיך להיאבק... אל דאגה!!! ה' איתך יד ביד... (זה לא סתירה שיתכן ונקודתית ה' מאוכזב ממך, כי איך שהוא מכיר את טבעך, הוא מצפה ממך ליותר... בסיידר! אבל זה כבר 'ביקורת עניינית' נקודתית בייחס **לקצב** ההתקדמות... הוא אולי אתה תקבל ממנו פה ושם קריצות ואיתותים... אבל זה לא על תקן של פגישת שימוע!!! אלא פגישות עבודה צפופות... אתה בפנים!!! אתה בעניינים!!! אבל אותו אחד שחושב לו: אני אעשה מה שאני רוצה... אני אהיה מחובר לרשת חפשי... אגלוש ואשוטט איפה שבא לי... אני אעשה את מעשי במחשכים וזהו... ככה אני... שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך... והרבנים יכולים להגיד עד מחר מה שהם רוצים... ואני אחקק להם בפרצוף ואטען להם שהכל פוליטיקות ואינטרסים ושלוש עליין נפשי... אז זהו!!! אדוני היקר: אתה הבאת עלינו את השואה!!!!!! זה אותה גברת בשינוי אדרת...

אז בשעתו זה היה החילוני המקורי שפרק מעליו עול תורה... (שהחילוני של היום זה כבר הבן שלו... והוא כבר תינוק שנשבעה... לחילוני של היום לא מגיע שואה... אצלו זה הפקרות!! לאבא שלו הגיע שואה... כי הוא פה היה המופקר) והיום זה מתבטא בחרדי שמעורבב בקהילה עם כל השמונה בגדים ועושה ככל העולה על רוחו... ושאלך אחד לא יאיים עלי... בשרירות לבי אלך...

אז זהו!!! שההפקרות הזו, היא זו שהמיטה עלינו שואה!! היא המיטה עלינו את אותו טבח בשמחת תורה... וזה עדיין מוקד בינינו...

ואני רוצה שוב ושוב לשנן מה ההגדרה של הפקרות!!!!

אני נוקט בכוונה בדוגמאות קיצוניות בשביל לחדד את הדברים: לו יצויר שבא אלי בחור ישיבה ואמר לי: תשמע... קרה לי כמה פעמים שהייתי ממזה רעב... וולא היה אוכל כשר באזור... ולכן נכשלתי באכילת נבלות וטרפות!!! ומזה לא נעים לי... אבל לא עמדתי בזה... נכשלתי...

אני ואתה אולי נזדעזע מזה בחור... אבל דווקא היהדות לא נבהלת מזה... בשביל זה יש לנו תשובה תולה ויום הכיפורים מכפר... ויוה"פ מכפר גם על מי שאכל חזיר במזיד והוא מתבייש וחוזר בתשובה,

אבל בחור שלא קם לקריאת שמע!!!! ואני שואל אותו למה?? והוא עונה לי ככה!!! ככה זה אני!!! פעם עוד הייתי מנסה לקום אבל זהו... עד שהתייאשתי וזהו... ככה זה אני... אמרתי לאותו בחור: אני מזהיר אותך: **אל תעזי למות ככה!!!!** כי אם אתה מת עם הנוסחה הזו אתה מסובך רציני עם העוה"ב שלך... כי פה אתה מופקר!!!! אז נכון שזה בסה"כ במצוות עשה של ק"ש, אבל זה לא משנה... גם מי שחילל שבת במזיד אבל באקראי... לפני כן הוא נזהר וגם אח"כ... וקרתה לו מעידה חד פעמית והוא נכשל בחלב ודם ונותר ופיגול וחילול שבת אבל אח"כ הוא תפס את עצמו... אז כמובן שזה חמור ויסורים תולים אבל גם אז תשובה ויום הכיפורים מכפרים אבל

הערכים במקום הנכון!! אני מכיר כמה בחורים יראי שמים שניח קשה להם לקום בבוקר... ומרוב שהוא מזועזע מעצמו שהוא לא קם... הוא פשוט נכנס למיטה ביאוש טוטאלי והחליט... יאלה... זה מה שאני... ההההלו... לא קלטת את המלכודת... זה הפוך לגמרי... זה שהפסדת זמן ק"ש הבוקר... זה אמנם לא בסדר... אבל זה עדיין לא נורא... גם אם זה היה במזיד גמור... כל עוד שזה בקריזה... במעידה חד פעמית ואתה לא שלם עם זה ואתה נחוש להשתנות... בסיידר... אז כשלת בעוונתי!! בשביל זה יש תשובה... תבקש סליחה יפה... נעשה תכנית הבראה... ונמשיך הלאה... רק מה?? מרוב שנבהלת מעצמך צללת לגמרי במיטה וכעת!!!! דווקא כעת אתה באמת משחק באש!! אתה מסכן את העולם הבא שלך... כי כעת אתה מכריז באופן מוצהר ככה אני... וזה חמור מאוד!! תחליט שאתה קם... תהיה נחוש לקום ולא להתייאש אף פעם מלהתחיל... ואז גם כשיקרו לך כשלונות בלי סוף... בסיידר... אתה בפנים... כנ"ל בקדושה... מהיכרות אישית... 99% מאלו שנכשלים הכי הרבה זה אותם אלו שהכניסו להם בראש שזה עוון נורא חמור ואין על זה כפרה!! דווקא המשפטים האלו התבררו כמלכודת הכי מתוחכמת ועצובה שהיצר הרע טמן להם!! כי כל עוד אתה אריה... אתה נחוש להמשיך להיאבק עד הקצה... אז גם אם נכשלת ובמזיד... על זה נאמר: שובה ישראל כי כשלת בעוונתי... אתה בפנים... רק מה?? מתי נאמרים כל המשפטים המזעזעים שאין לזה כפרה?? דווקא בשלב הזה שמרוב שעשו לך שחור על הכשלונות... אתה מרים ידיים ומשחרר בלמים ואומר יאלה זה מה שאני וכפרה... פה נכנסת למועדון ה-לא יאבה ה' סלוח לו... קלטת את המלכודת?? דווקא כשזה לא היה כ"כ חמור... היה מי שטרח להוכיח לך שזה הכי חמור... ומשם צנחת ישירות להרמת ידיים שזה הכי חמור...

הבנת? קלטת את התמונה הזו?? חובה לפרסם את זה!! תכל'ס למעשה: אם כעת לפתע נשמעת אזעקה עולה ויורדת והלב שלך מתחיל לדפוק... ומשום מה ברור לך שאתה צריך לחזור בתשובה... יש פה משימה מאוד קלה ונגישה... סו"ס לב יודע מרת נפשו, לכל אחד יש את נקודת החולשה הקבועה שלו... ששם הבלמים נשחקו וככה זה... תוך כדי אזעקה תן קריצה לה' ותגיד לו: רבש"ע: אני חוזר לזירה!! אני מקבל על עצמי לעשות סוף להפקרות... אני ואתה יתברך שנינו יודעים שאני עוד אפול... נכונה לנו כברת דרך ארוכה... אבל אני חוזר למגרש... אנא ה' אני מפחד מהטיל!!! סליחה... בעצם לא!! אני מפחד מההפקרות שלי... אנא ממך... תציל אותי... אני שלך!!! אני מקבל על עצמי את עול מלכותך.

אני הערלעכער ייד. ואני מאוד משתדל להתגבר ולשלוט בעצמי... ודווקא התגברתי ושוב התגברתי... עד שבשלב מסוים... לא יודע איך ומה... אבל 'הוא' התגבר עלי... ואז!! ואז מה קרה?? קרה דבר לא כ"כ נעים... שבמזיד גמור נכשלתי בראיה אסורה!! זה לא קרה לי בטעות... (זה לא כמו החילול שבת הקלאסי שאני אחרון שאחלל שבת... ופשוט לא שמתי לב וריחפתי ושכחתי ששבת היום או הייתי בטוח שזה מותר... לא לא!! זה נכון בשגגות נוסח שבת... אבל...) כשאנחנו מדברים על הפיתויים המשמעותיים שצמודים אלינו 24 שעות... כמו לשון הרע או מראות אסורות או לקום בבוקר או ישרות בדיני ממונות וכו'... אנחנו פה באירוע מאוד ברור!! אני יודע טוב מאוד שזה אסור!! ובכל זאת קשה לי... וכשאני לא מצליח להתגבר ואני עובר על זה... זה **במזיד גמור!!** וזה לא סתירה שהמזיד הזה הוא **כשלון!!** כי כשלת... בעוונתי!! כי סו"ס אני ירא שמים ואני בכינות רוצה לעשות רצון ה'... רק יש לי שותף שנקרא יצר הרע... ואני כל הזמן נאבק איתו... ופעם אחת אני מצליח להבקיע גול ולפעמים הוא... וגם כשאני נכשל זה מאוד כואב לי ואני לא מקבל את זה בלגיטימיות ואני נחוש לתפוס את עצמי לידיים... האם זה קורה מיד או מחר או אורך כמה ימים?? לא יודע... פעם ככה פעם ככה... זה כבר פרטים...

אז זהו!! שאני רוצה לגלות לך שזו הנורמה של מגרש התמודדות של עובד ה' בדורנו ובכל דור ודור!! זה האירוע שלשמו התכנסנו כאן בעולם הזה!! גם אחרי שנכשלתי במזיד, ידיד נפש אב הרחמן ממשיך איתי בעסקים שוטפים... והוא פונה אלי בביקורת עניינית... בקול רגוע... שמיל... מה קורה... לא מתאים... שובה ישראל... כי כשלת בעוונתי!! תשתדל שזה לא יקרה שוב... ואנחנו מתפייסים וממשיכים... ואחרי חמש דקות הוא שוב פונה אלי... יפה... ראיתי הפעם שהתגברת... ואח"כ שוב אני מועד וחוזר חלילה ואנחנו ככה צועדים צעד אחר צעד ומתקדמים... מתי תבין שהקב"ה לא נבהל ממעידות... לקב"ה יש אינסוף אורך רוח לצעוד איתי כברת דרך... ואנחנו נעשה את זה ביחד... עד!!!! עד איזה שלב?? **עד שזה מגיע להפקרות!!!!** בשניה שזה מגיע להפקרות!! ברגע שהנימה היא... בורא עולם רד ממני... זה מה שאני!! ככה אני!! טוב לי ככה!! אל תגיד לי מה לעשות. פה שרפת קשרים. לא יאבה ה' סלוח לו.

(גם כשמדובר באיסורים הכי חמורים בתורה... כמו חילול שבת רח"ל במזיד, גם לזה יש כפרה... גם פגם הברית... עם כל האזהרות והעונשים... הי"ג מידות של רחמים לא פושט רגל מול העבירות האלו... ה' יודע למחול ולסלוח גם לזה!! מתי העסק יוצא מכלל שליטה?? כשאותו אחד אומר לי: ככה אני!! זה מה שאני עושה!! על זה נאמר 'את בריתי הפר'!! על דא כתיב 'הכרת תכרת הנפש ההיא עוונה בה', גם חילול שבת שכולנו יודעים שחייבים על זה סקילה... אם תשים לב מי חייב סקילה? אותו אחד שהיתרו בו והזהירו אותו ירהגו אותך **והוא התייר עצמו למיתה...** הוא צחק להם בפרצוף ואמר להם: נראה אתכם... הוא חייב סקילה!! הסקילה היא לא על החילול שבת בעצמו... אלא על ההפקרות של חילול שבת... אני אחלל שבת ולא יקרה לי כלום... וברגע שמדובר בהפקרות... אז כבר לא צריך להגיע לחילול שבת... כי גם על ק"ש של שחרית... ברגע שזה נובע מהפקרות מעיקר הדין ב"ד מכין אותו עד שתצא נפשו...) הסדר הזה בראש מאוד מאוד חשוב לנו כדי להציב את סולם

ברגע שזה מגיע לפסים של הפקרות... גם אם אתה מופקר בק"ש של שחרית... לא יאבה ה' סלוח לו!! וזה יותר חמור מחילול שבת במזיד באקראי... כאן חשוב להדגיש שבמקביל אני מכיר מאות בחורים מתוסכלים מעצמם שהם לא מצליחים לקום... הוא בוכה לי בטלפון אני כ"כ מנסה לקום בזמן... תופס חיזוק... ואני שוב נופל... ושוב מתחזק ושוב נופל... ואני מרגיע אותו: ההההכל בסדר!! כל עוד אתה מצידך נלחם, רוצה, מתעקש, לא מוותר... אז אתה לא מופקר... ואם אתה לא מופקר הכל בסדר... יש לקב"ה אינסוף סבלנות ואורך אפיים נושא עוון וחטאה ונקמה כל עוד אתה בקטע ואתה רציני ולא מזניח... ואז אומר לי אותו בחור: אבל לפעמים זה במזיד... אני יודע בדיוק מה השעה... והיות ואני מאוכזב מעצמי אז יאלה... לא בא לי... ובמזיד גמור לא קמתי? אמרתי לו: אז מה... אז מה זה היה במזיד? היהדות לא נבהלת מעבירות מזיד... רבי הקדוש אפילו לא נבהל מיהודי שנכנס לקריזה בעיצומו של יום כיפור... והוא נסע לים ואכל שם באגט בעיצומו של יום... ואח"כ הוא תפס את עצמו... מה קרה לי? השתגעתי לגמרי?? רבי טוען: שעיצומו של יום כיפור מכפר אפילו עליו!! למה?? כי כל עוד אתה בעניין... יש לרבש"ע אינסוף הכלה ורחמים להכיל גם את המעידות הכי הזויות ומביישות... בתנאי אחד: שאתה בעניין!!

כעת אני רוצה לעצור ולהסביר: אם שמת לב:

אני עושה פה שידוד מערכות מאוד מבלבל ובכוונה!!!! מצד אחד אני מעמיד אותך מול מעידות חמורות בעבודת ה' ואני כביכול מרגיע אותך שלא... אל תבהל... לא סוף העולם... הקואליציה שלך עם ה' עדיין יציבה... אין פה שריפת קשרים... ומאידך!!!! אני מעמיד אותך מול כשלונות הרבה פחות דרמטיות... שדווקא לא נראה לך שזה מי יודע מה... וחשוב לי שתדע שלמייעשה בסולם הערכים היהודי זה הרבה יותר חמור... ואני בכוונה מעמיד את זה ככה כי זה מאוד יסודי!! והיות והסברתי את זה כאן כמה פעמים ושמתי לב שיש כאלו שלא לגמרי הבינו... או יותר מדויק התקשו לעכל שאכן כך... אז אני נאלץ להמחיש את זה ברחל בתן הקטנה: ובכן: צריך לדעת שגם ליראים ושלימים יש מעידות רוחניות... ואני מדבר פה על מזיד!!!! לא שוגג!! אתן לך דוגמא בנימה אישית: לצערי קורה לפעמים שכבוד קדושותי נכשל במראה אסור... זה קורה... גם לכ"ק אדמו"ר 'גדול' כמוני זה קורה... וכשזה קורה... אתה בטח חושב שמרחוק זה בכלל היה נראה לי דיקט... ולכן בכלל הסתכלתי... רק בסוף פתאום התברר שזו אשה... ואוי אוי אוי... טפו טפו... **אז זהו שלא!! לא!! לא על זה אנחנו מדברים...** אחד כזה שחשב שזה דיקט ובסוף התברר שזו אישה... זה גארנישט!! זה אפילו לא בגדר אונס... אלא מאי? להיכשל במראות אסורות זה אומר שהיה לי פה פיתוי מסוים!! ואני יודע 'יותר מידי טוב' במה מדובר... ורק בגלל שאני יודע בדיוק במה מדובר... דווקא לכן יש לי את הפיתוי להרים את העיניים!! (אני מדבר צרפתי או שאתה מבין במה מדובר?) ואמנם

טובה הארץ מאוד מאוד... תשאל

את חמינאי...

לא נעים לומר אבל כשסיפרו לי על 100.000 ישראלים שנשארו תקועים בחו"ל כי אין להם מטוסים לחזור... בהתחלה די התקשיתי לרחם עליהם!!!! כי סליחה... הרי אתם בעצמכם טסתם לחו"ל... כנראה שהתחשק לכם לצאת מהארץ... (אני מדבר על מי שנעשה את זה ברצון ולא מאילוף) כנראה שהיה לכם פה משעמם ובחול"ל יותר מעניין לכם... אז תשארו שם עוד קצת... אל תשכח שבא"י כעת אי אפשר לטייל, יש גם אוריה של פחד... אז כף לכם... נתנו לכם בונוס, להישאר בחו"ל עוד שבוע שבועיים... תנו לי הסבר אחד למה אתם אמורים להרגיש מסכנים... אז לי באופן אישי... אין לי הסבר לזה!!!! אבל מה לעשות... העובדה היא שככה הם מרגישים... כל ישראלי שתקוע כעת בחו"ל מרגיש בעונש שמפני חטאיו גלינו מארצנו אין אנתנו יכולים לחזור לנתיב"ג גם במחיר היישר לאזעקה עולה ויורדת... רואים מכאן את עומק הקשר הפנימי שיש לנפש ישראל לארץ ישראל!!!! דא עקא שהרבה פעמים הקשר הפנימי הזה מתגלה דווקא כשנמצאים בחו"ל...

תאמין לי... אנשים מחפשים ניסים ומופתים מתחת האדמה כדי להוכיח שתורה משמים וכו'... מבחינתי הנס הכי גלוי שהוא לגמרי לגמרי למעלה מדרך הטבע זה עצם העובדה שכ"כ הרבה מוסלמים מוכנים למות ולהקריב את חייהם על ארץ ישראל!!!! האם מישוהו יכול להסביר לי את זה? האם קיים רגב אדמה אחד בכל העולם כולו שמישהו סופר אותו כמו הר הבית?? מה אני צריך יותר מזה ש-150 מיליון ערבים מוכנים למות בשביל ארץ ישראל, מתוך נקודת הנחה שכל פיסת אדמה כאן היא יהלומים!!!! (תנסה לאמוד כמה מאות מיליארדים איראן השקיעה בשביל האספדר שאתה עכשיו הולך עליו) עכשיו!!!! מה המופת הלא פחות גדול מבחינתי?? שבאותה שעה ש-150 מיליון ערבים מוכנים למות על האדמה היקרתית שלנו... באותה שעה הישראלי מסתובב כאן בתוככי א"י כארי בסוגר ומחפש לאן לברוח... סליחה על הביטוי החריף... אבל יש פה טפשות!!!! אפילו ערבי כבר מבין עניין יותר טוב ממך... ערבי מבין שארץ ישראל זה זהב ויהלומים... אז אתה...

איך אתה בורח מכאן?? נ... אז יש מופת ונס יותר גלוי מזה?? אתה פשוט מוזמן לפקוח עיניים ולראות שאיראן מסכימה להוציא את כל משאבי הנפט שלה רק בשביל הארץ שלי... תעשה משהו!!!! מישוהו יכול להתווכח איתי על הנתון הזה?? ומישוהו יכול להתווכח איתי על העובדה שהישראלי עצמו לא רואה את זה ככה?

אז מה זה אם לא נס גלוי!!!! שה' מראה לנו שארץ ישראל היא הנבחרת ביותר!!!! שזוכה במרכז הכי גבוה בביקוש, ובאותה מידה ליהודי בכבודו ובעצמו ניתנה הבחירה להרגיש גם כאן סתם פושט ומבוזבז ולברוח מא"י מתוך תחושה לרצות להיות בעיניים... אבל לפחות כשהוא בחו"ל... אז הוא כבר כן מבין!!!! אז אנא... נא להבין!!!! להבין שזו פרשת השבוע שלנו... להבין ש-טובה הארץ מאוד מאוד' זה יעוד שמתגשם לנו מול העיניים!!!! אתה יכול להתווכח על זה עד מחר... מה לעשות... זה מסמך שהאיראנים חתומים עליו... זה מסמך שהעם הפלסטינאי מוכן לשלם עליו בחייו... הגיע הזמן שהיהודים יתחילו להעריך את ארץ ישראל... לא ביקשתי שתעריך אותה כמו הערבי... לא ביקשתי ממך למות בשביל ארץ ישראל... אבל לפחות תתחיל לחיות כאן!!!! תתחיל להבין שאתה הולך פה על כריות אור... תקלוט שכאן זה מרכז העצבים!!!! אתה נמצא במקום הכי יקר ומבוקש בעולם... טובה הארץ מאוד מאוד... לא אני אמרתי... האזעקה אמרה... חמינאי אמר... אל תשאל אותי למה לא ככה... עובדה!!!! כך יאמרו הגויים... למה?? יאמרו לך הגויים... פרטים אצל הגוי... כנראה שיש דברים שגוי מבין על היהודי יותר ממנו בעצמו...

מוצאי שבת... דוד המלך סיים את סעודת דוד מלכא משיחא... פרש לשניה קצרה... שינת הסוס... בחצות הכינור התחיל לנגן... ודוד מיד התעורר כארי והחל לעסוק בתורה ובחלליות ובעריכת שפתיים... לקראת סוף הלילה הוא החל בשירות ותשבחות... והנה!!! הגיע עלות השחר... ארבע לפנות בוקר... דפיקות בדלת... כן... יואב שר הצבא ושרי העשרות מהישוב נכנסים ושואלים: עמך ישראל צריכים פרנסה מספרים למלך על האסון הנורא שקרה בליל שבת האחרון ביישוב... דוד עוצם את עיניו ושפתותיו מרחשות כמה פסוקים... דממת קודש משתררת בחדר!!!! דוד כעת מתייחד עם קונו... מי יודע... אולי בשניות אלו דוד מוריד לעולם עוד פרק תהילים שנאמר ברוח הקודש... כמה דקות עברו... ואז בבת אחת מתנער דוד ואומר: "יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו וידעו כי אתה שמך ה' לבדך עליון על כל הארץ..." דוד דופק על השולחן: תצאו למלחמה וה' יהיה בעזרכם!!!! (דוד דווקא היה רוצה גם הוא להצטרף למלחמה... אבל בשנותיו האחרונות הוא היה מנוע... כי הגיבורים אשר לדוד ברוב דאגתם למשיח ה', יום אחד הם נשבעו שהם לא מוכנים שהוא יצטרף איתם למלחמה כדי שלא יכבה נר ישראל... שר הצבא יצא עם המשלחת... והחלו להתכונן לחזית... לאחר שגיישו החלטה... נכנסו לשכת הגזית ופורשים לפני גדולי ישראל את מפת החזית... ראשי הסנהדרין נותנים את הדעת תורה הסופית כיצד לנהל את כללי המלחמה... ו... ו... להתכונן לרגע הגדול... לא נאריך כאן במשוח מלחמה והכרזותיו... {עי' סוטה מ"ב} מה שכן... כרוז עובר בירושלים... כככולם לעלות לבית המקדש... (במקרה) בזמן דוד זה לא היה בדיוק בית המקדש אלא עיר דוד היכן שהיה מקום הארון...) תפילת רבים... רבבות אלפי ישראל עולים לבית המקדש... והכהנים עומדים בחצוצרות ומריעים וכל העם מתפללים וזועקים לה'... ואז!!! מגיע הרגע הגדול והנורא... הרגע שבו מתחילה המלחמה בפועל!

שקט משתרר... והלוויים נכנסים ללשכה מיוחדת שבנויה בעזרה (לא ברור איפה בדיוק... והאמת היא שבכלל לא בטוח שזה בעזרה... זה אחד מהדברים שלטים בערפל...) כל העם ממתינים מבחוץ... ומכאן שתפתח הדלת... ואז!!! בבת אחת הדלת נפתחת!!!! וכל כלל ישראל פורצים בזעקה עד לב השמים: ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה'!!! קומה ה'!!! ויפוצו אויבין וינוסו משנאיך מפניך... כי מציון תצא תורה!!!! כן... ברגעים אלו מוציאים את ארון ברית ה' למלחמה... (זה לא הארון שנמצא בקודש הקדשים ששם נמצאים הלוחות שניות... כי הארון המדובר כאן זה הארון שבו נמצאים השבר לוחות... זה הארון שהיה הולך מהלך ג' ימים לפני ישראל לתור להם מנוחה כל העם נופלים בפישוט ידיים ורגלים ומתוודים בבכי על כל החטאים... הלב נשבר יחד עם שברי הלוחות... נישא לבבנו אל כפיים... אנא ה'... למענך... צא יחד איתנו למלחמה...

ובמקביל!!!! באותה שעה!!! באזור נעלין... קרוב לקרית ספר... מכשירים כעת שטח גדול למחנה!!!! השטח הוקף מחיצות... וכל השמונה מאות הנבחרים... אברכים יראי שמים וקדושי עליון שאינם יראים מעבירות שבידם... כבר ממתינים שם בדריכות לארון ברית ה'... הם כבר עברו את הסינון המדוקדק של המשוח מלחמה... הם מהאלו שלא מפחדים מהמלחמה... לא מצחצוח החרבות ולא משום דבר... לא חרב ולא חנית תרתיע אותם... חוץ ממשוהו אחד!!! הדבר היחיד שמטריד אותם כעת זה ארון ברית ה' שכבר צועד ומתקרב לכאן... ובעוד שעה שעתיים יגיעו לכאן הלוויים כשהם נושאים את ארון ברית ה', והם יכניסו לכאן את הארון... וברגע שהארון יכנס לתוך המחנה... זה פחד פחדים!!!! מחנה הצבא בבת אחת מקבל חלות דין של מחנה שכינה!!!! כן... אנחנו הישראלים... בבת אחת מוצאים את עצמנו נמצאים בקדושת מחנה שכינה... (למרות שאנחנו במרחק גדול מאוד מבית המקדש...) ותחשוב שהלילה הזה אנחנו הולכים לישון יחד עם הארון... בלי מחיצות... פחד פחדים!!!! בתוך מחנה כזה אסור לחשוב מחשבות זרות... אסור לדבר דברים בטלים... כי תצא מחנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע... אסור לנהוג בקלות ראש... הארון ביינינו!!!!

זה הדבר המטריד ביותר כעת!!!! הרבה יותר מפחד המלחמה... והנה... מרחוק מתחילים לזהות לוויה גדולה של אלפי לווים... חלילה... זה לא לוויה של מת... זה לוויה של "ויהי בנסוע הארון..." זה לוויה של שבט לוי... (שכל שמו ומהותו הוא "עתה ילווה אישי אלי"... הארון הולך ומתקרב עד שמגיעים לכניסה למחנה... פחד ואימה!!! רשמית זה אמנם נקרא מחנה צבא... אבל מחרדת הקודש והיראת כבוד ששוררת כאן זה נראה יותר מחנה שכינה מאשר מחנה צבא... כן... אלו הם החיילים של עם ישראל... אנשים כאלו מרוממים הם אלו שנשלחים לצבא... הגיע הלילה... כעת צריך ללכת לישון... כי מחר על הבוקר אנחנו מתחילים במלחמת מצוה... מלחמה על הצר הצור אתכם... הולכים לישון... פתאום מתעורר אחד הלוחמים בבעתה... ורץ כנשור נחש החוצה... מה קרה??? מחבלים??? לא... איזה מחבלים... אני מפחד מדבר רע... אני חושש שאני לא ראוי להיות במחנה עם הארון... הוא יצא ושם קיבלו אותו ביתד שתהיה לך על אונך...

הגיע הבוקר... כל הלוחמים מתעטרים בתפילין ויוצאים עם ארון ברית ה'!!! הלוויים נושאים את הארון ומידי כמה קילומטרים עוצרים... הכהנים מחצצים בחצוצרות תקיעה תרועה תקיעה וכל הלוחמים אומרים: הודו לה' כי לעולם חסדו וממשיכים עד שמגיעים למקום... ו... ועד בא השמש הם היכו כל זכר... בינתיים בבית המקדש עומדים רבבות אלפי ישראל עם חצוצרות ושופרות... השופרות מקצצים והחצוצרות מאריכים... זועקים לה'... אנא... יפוצו אויבין וינוסו משנאיך מפניך... ריבה את יריבי לחם את לוחמי... החזק מגן וצינה וקומה בעזרתי... אמור לנפשי תשועתך אני... לקראת ערב אט אט מגיעות השמועות שברוך ה' "כן יאבדו כל אויבך ה'..." "ברוך ה'... אבל הדאגה העיקרית עדיין לפנינו!!!! כי הדאגה הגשמית זה עוד הדאגה הקטנה... הדאגה העיקרית היא הדאגה לשלומם הרוחני של הלוחמים... כן... תתפלל לשמוע... אותם קדושים וטהורים שהיו במדרגה כזו מרוממת שהלילה הזה הם היו ראויים ללון בצלו של הארון... אבל ברגע שנאלצים לפרוץ רגשות ולעמוד מול חזית ללאחזת... בבת אחת הכל נפרץ... הכל נראה מותר... וצריך אגרויסע רחמי שמים שלא נפקד ממנו איש ברוחניות!!!! שלא יחזרו לנו פה עם פרויקטים מורכבים כמו אשת יפת תואר... שזה לא נגמר בה... אלא אנחנו גם נאלצים לסבול גם מהבן סורר ומורה השנאי שהיא מביאה איתה בעסקת חבילה... כן!!!! לא פשוט!!!! אין אמא יהודיה שלא חוששת לשלוח את בנה לצבא ה'... לא!!!! היא לא פוחדת שהוא ימות... כי ברגע ש"ה' אלוהיכם ההולך עמכם להילחם לכם..." אין מה לחשוש... אבל החשש הגדול הוא... באיזה מדרגה רוחנית הוא יחזור מהמלחמה??? האם הוא ישרא נקי וקדוש וטהור כמו שהוא היה לפני כן??? זה אף אחד לא ערבי!!!! אפילו ארון ברית ה' לא יכול להציל אותו מזה!!! זה אויב כ"כ עוצמתי שגם מי שנבחר ויצא שהוא לא ירא ורך הלבב מעבירות שבידו... אבל ברגע שהוא עומד בחזית ישירה מול הגוי... כל התחככות ומגע עם הגוי... מזה אנחנו יראים... אשרי העם שככה לו...

חמש הנחיות מ'פיקוד העורף'...!!!

קצר ולעניין... היות ובימים הראשונים של המלחמה יש מין בלבול כזה... בפרט שזה בא לנו די בפתאומיות... לכן בא נתמקד כעת בכמה נקודות ספציפיות נקודתיות... ובכן: תרשה לי לצורך העניין להכתיר את עצמי כיו"ר פיקוד העורף. בסדר?? ובכן: לפניך כמה הנחיות מפיקוד העורף:

הנחיה ראשונה של פיקוד העורף:

לכל אלו שמתמודדים כעת מול ילדים שבבית או לחילופין בחור שנאלץ לעזוב את הישיבה כי אין מרחב מוגן וכדו'... חשוב מאוד לדעת: שנכון אמנם שבימים אלו בפרט צריך להתחזק להלווין בלימוד התורה וכו' וכו' כי צריך זכויות!!! אבל במקביל!! צריך לקחת בחשבון שלפעמים דווקא חברים נחושים שלא!!! לא תתבייתו בחיזוק הזה. תמקדו עליו את כל העבודה שלנו זה דווקא לשרוד את הקיים ופחות להוסיף עוד!!!

לדוגמא: אמא שיש לה כעת כמה ילדים משועממים על הראש... במה יש לה להתחזק בימים אלו? מה פירוש... לשרוד עם ילדים מטורללים וכולי ואולי... וכי יש לה אנרגיות פנויות להתחזק... ועוד בדיוק עכשיו? אדרבה... אם היה לה איזה חיזוק... אם עד עכשיו היא אמרה תהלים, יתכן שדווקא כעת היא צריכה להניח בצד כי היא עסוקה בפניות קודמות... (בפרט שילדים משועממים בבית של דור 2025 זה משהו שמתזמן ביותר שאת את הצורך בגישה למייל וכדו'... ואם אתם נחושים שלא!!! לא תתבייתו בחיזוק הזה. תמקדו עליו את כל הפרוזקטור... אל תצמידו לו יותר מידי דברים לא מהותיים) כנ"ל אתה הבחור, אם כתוצאה מהמצב כעת מוצא את עצמך בנתוני שטח יותר מאתגרים מבחינה רוחנית ואתה מרגיש בסיכון גובר למעידה רוחנית... אז אנא!!! אל תסית את המיקוד לחיזוקים אחרים!!! תמקד את מלא האנרגיות שנדרש כעת להוסיף... ותגנז אותם כדי להמשיך לשרוד ולהישאר מה שאתה!!! אם יש לך כעת מין לחץ בחזה ונטיה לחרדות ואובססיה... במקום להעמיס בדיוק עכשיו חיזוקים... תתמקד במשימה הנקודתית שיש לך לשמור כעת על נפש בריאה... בקיצור: להיתחזק בלימוד התורה וכו' דבר מאוד חשוב!!! אבל להחזיק מעמד זה עוד יותר חשוב!!! ובמצבי חירום של מלחמה לא לכולם יש את הלוקוסוס להתחזק... כי צריך בראש ובראשונה להשאיר את האנרגיות פנויות לבטחון פנים!!! עד כאן ההוראה הראשונה של פיקוד העורף...

ה'הוראה' השנייה: להיות בשמחה!!! שמחה זה אומר שה' רוצה אותנו כעת ככה... מה זה 'ככה'? כל אחד והככה שלו... יש אחד שבני הבית שלו יותר מידי חרדתיים... וה' רוצה אותך ברגישות הנכונה כלפיהם!! זו משימה אלוקית! לא משנה כעת הפרטים כיצד צריך לנהוג... (זו כבר שאלה לגופו של עניין) אבל זו משימה שצריך לראות אותה כהזמנה... ולעשות אותה בשמחה לא פחות מיישיבה בסוכה... ויש אחד שנאלץ לגלות מביתו... ויש אחד שצריך לבלות עם הילדים... בקיצור: כמו שלכל טיל יש כתובת... כך כל אחד מאיתנו חווה את ימי המלחמה בצורה אחרת, וה' רוצה שתפגוש אותו שם!!! תמיד תעמיד לעצמך את הסיטואציה בצורה של מפה... ותנסה לחשוב איפה הרשב"ע ורצונו ממוקמים כאן במפה!!!

עד כאן הוראה שניה מפיקוד העורף... כעת 'הנחיה' שלישית:

תתפלל... על עצמך... על כולנו... ה' מקשיב... ה' שומע... ובפרט עכשיו שבילילה ההוא נדדה שנת הפרטים! אז קי"ל שבאותו לילה גם נדדה שנת מלכו של עולם... וכשהקול שלך בוקע ברקע זה מציק המון רחמים וגעגועים למה קול הצאן הזה באוזני, ואני אגלה לך סוד כמס: השבוע התכפרו לי כל העבירות... ולמה? כי היו לי רגעים של פחד מוות!!! ויהודי שיש לו פחד מוות יש בזה כח של כפרה... כך מפורש בגמ' על אותם עובדי ע"ז שמכונים בתהלים 'נתנו את נבלת עבדיך מאכל', והם נקראים עבדיך בגלל הפחד שהיה להם רגע לפני שהם מתו... אז לא חייבים למות!!! גם מי שחווה פחד מוות... זו הזדמנות לחזור ולהיקרא עבדיך... בשר חסידך) דוד המלך לא היה מוותר על כזה גימיק... בשניה שדוד חווה מצוקה... הוא מיד הנחית את זה בעקבות ותפילות לה'... ליבי יחיל בקרבך ואימות מוות נפלו עלי יראה ורעד יבא בי ותנסה לפצות... בידינו... לא התחושות היו להרבה אנשים שבשבע האחרון... אבל דוד המלך מנצל את המומנטום ומתרגם את זה לפרק תהלים וליצירת קשר נוסף עם ה'... ואילו אני ואתה? מתקשרים לדיווח... שישביר לנו איפה הייתה נפילה... לא חבל?? (פרטים נוספים במאמר נוסף כאן בעלון)

הנחיה רביעית מפיקוד העורף: אכן כן!!! תשתדל לשמור על הוראות פיקוד העורף!!! כן... יש דין כזה שאתה תהיה כאן!!! אתה גופי תורה!!! הנוכחות שלך כאן בעולם היא מצוה קיימת!!! כך גזרה חכמותי ויתברך!! (ואחת הנוכחות לגדול חשיבותה... זה עצם העבודה שחומינצי! כ"כ רוצה את הראש שלך... גם במחיר הראש שלו...) ואי לכך מוטל עליך לדאוג שהמטר שבעים וחמש הזה לא ינזק... ונשמרתם מאוד לנפשותיכם... אגב: למען האמת המקור לשמירת הבריאות זה דווקא לא מהפסוק מ'ונשמרתם' אלא מהפסוק 'השמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים וגו'!!! משם חז"ל לומדים בדרשה ש'שמור נפשך' שצריך לשמור על הבריאות... (רק הסיבה לטעמי למה לא רגילים להשתמש בילפוטא הזו, כי עיקר הדרשה של 'שמור נפשך' זה שמאוד מאוד מסוכן פיזית לשכוח את התורה... כי מי ששוכח את התורה מגיעים אליו כל מיני קבלות והשורות את הגוף ולא מוסיפות לו בריאות... והיות ועיקר הדרשה לשמור על הבריאות היא בהקשר של שמירת התורה, לכן כשמדברים נטו על שמירת גופו, העדיפו להשתמש בפסוק אחר בלשון מושאלת וצ"ע)

וכעת הוראה החמשית והאחרונה של פיקוד העורף:

ונשמרתם מאוד לנפשותיכם--- כי לא ראתים כל תמונה!!!! כלומר--- נא להתחיל ביום חמישי הקרוב מסכת עבודה זרה!! שעוסקת במצוות ונשמרתם... כי לא ראתם... השמרו לכם פן תעשו לכם פסל וגו'... אכן כן... אנחנו ביום החמישי הקרוב מתחילים מסכת עבודה זרה... ותשמע... שבוע שעבר כתבתי כאן בעלון שאין לי מושג מה כתוב שם... וקבלתי כאלו תגובות נלהבות... מה... לא למדת מסכת ע"ז? אם ככה... הכל מובן... בקיצור: קבלתי חשק!!! (במילה אחת אני יכול לומר שמרפרוף מלמעלה נדמה לי שהמסכת מתחלקת לשני חלקים... החלק הראשון עוסק בסוגיה כללית ערכית ועמוקה... מה שנקרא: להיבדל מהגויים!!!! כן... להיות יהודי גזעני... לשנא את הגוי... להתנתק ממנו... לרצות פרנציפ להיבדל שונה ממנו... צריך לדעת שעצם הצפת ה'ערך' השכוח והשחוק הזה, הוא נושא חשוב באין ערוך!! מי יודע כמה מהצרות שאנחנו סובלים היום מאיראן ומהמאס... בגלל שבטבע שלנו יש לנו נטיה כמה שיותר לעמעם את ההיבדלות שלנו מהגוי... להיראות עדכניים... אופנתיים... להרגיש בעניינים... וזה משהו מאוד מובנה אצלנו... אבל בשבילנו מסכת עבודה זרה זה ממש המתקת הדגים... אנחנו מופיעים עם מסכת ע"ז ואומרים לאבינו שבשמים... זה בסדר... אין צורך להפעיל את שנת הגוי שיכריח את היהדות להתכנס

בדד... אנחנו מוכנים לעשות את זה גם בלעדיו בבחירה שלנו!!! איך מישוהו אמר לי? מה יותר גרוע ממסיבה ברעים שהסתיימה בפריצת גדר וטבח נוראי?? יש משהו אחד יותר גרוע מזה!!! שהמסיבה הזו הייתה מתרחשת בתוך!!!! בתוך רצועת עזה... ואז שום דבר לא היה קורה כי לא היה למי לקרות... הייתה שם חלילה התבוללות מוחלטת... נו... מה מועד משבע מיליון יהודים במדינת ישראל מלהתבולל עם 3 מיליון ערבים חנפנים?? הגיה"ד... האינתיפאדה... ולידער ליידער... הטבח הנוראי שהסביר ליהודים בדרך הקשה שבתך לא תתן לבנו...)

תכלס... בשבוע זה אנחנו זוכים לעשות סיום על מסכת שבועות וזה סיום מאוד מרגש!! כי למען האמת זה הסיום הלא רשמי של סדר נזיקין (כי מכאן ואילך זה מסכת ע"ז, עדיות, הוריות, שהקשר שלהם לסדר נזיקין הוא כמו הקשר של נדרים ונשים לסדר נשים) ואם אתה זוכר... את מסכת ב"ק התחלנו ממש ממש בתחילת המלחמה, ואז כבר סידרתי לעצמי בראש שבסוף מסכת ב"ק תסתיים המלחמה... אבל בסוף התברר שגם למלחמה הזו היה בראש קמא, בבא קמא, בבא קמא, בבא קמא... אבל מה שבטוח דבר אחד!!!!

לאורך השנה וחצי האחרונים חגו לנו מעל הראש המון מטוסים... שרקו לנו מעל הראש אלפי טילים... ואלפי מיירטים... הכל עבר לנו מעל הראש... אבל מסכת בבא קמא, בבא מציעא, בבא בתרא... זה הדבר היחיד שנכנס לתוך הראש!!! זה היומן מלחמה הכי אמיתי שאני יכול לקחת איתי מכל המלחמה הזו... אני לא זוכר איפה בדיוק הייתה האזעקה ביום כ"ו חשוון התשפ"ד... אבל דף ו' במסכת בבא קמא שלמדתי באותו יום, הוא בראש שלי!!! גם אם לא לגמרי בראש... אבל בבית גנזיו של ה' הדף זה בוודאי נמצא... הטיל ממזמן נפל או ירט... אבל את דף ו' במסכת אף אחד לא יוכל לקחת לי... הד"ש הראשון של ה-300 כטבמ"ם שנשלח לנו מאיראן באותו ליל ח' בניסן... זה מאוד הסעיר... ריגש... הציף אותנו... תכלס... לא ידוע לי מה יצא לנו מכל הסערה הזו... דבר אחד אני יודע... שביום הזה למדתי פרק הזהב בבבא מציעא!!! ואת הלימוד הזה אף אחד לא יכול לייט לי... זה הדבר היחיד שנוכל לקחת איתנו מההיסטוריה שאנחנו כעת עוברים... אז אנא... בא נהיה מעשיים... כעת אנחנו במלחמה!!! ואתה חייב להגדיר לעצמך איזה יומן אתה בוחר לאמץ... איזה מסכת אתה מתכנן ללמוד ברקע של המלחמה הזו... (אם זה מסכת ע"ז שמתחילים עכשיו בדף היומי, או עמוד היומי של דרשו, או שיטת המזמנים המופלאה שכבשה לאחרונה את עולם התורה... או מי שזכה ולומד בעיון בהיקף של הסוגיות... הלוואי עלי) כי אם לא!!! אתה עלול למצא את עצמך מבלה את המלחמה עם 100 שעות הקשבה לקו קורונה, ו-5000 חיוגים לדיווחי אזעקות (לא כולל חיג שלא ניתן היה להשלימו) שלא תגיד שלא אמרתי לך... זה מה שעלול לקרות אם לא תתפוס את העסק חזק לידיים כבר עכשיו... מלחמה זה מנגנון שמגביר אובססיה!!! אם לא תעצור את זה בזמן יקרה לך מה שקרה לי בתחילת המלחמה במוצאי שמחת תורה...

ולסיום: כמדומני שכעת סופית ניתן להגדיר את כל התקופה שלנו כ-**שגרת ההפתעות!!!!** זו ההגדרה הכי קולעת... התרגלנו להפתעות... זה נהפך לשגרת הפתעות!!! אני כבר לא מופתע משום דבר... כל כך הרבה פעמים קרה לנו- בכמה שנים האחרונות, שהלכנו לישון בלילה עם לו"ז מסוים... והתעוררנו בבוקר בשינוי תכנית במאז מונים מעלות,

זה לא סתם!!! אבא שבשמים בסה"כ עושה לנו פה טסט... הוא מכין אותנו נפשית... ומרגיל אותנו לקראת תרחישים טובים... ואל דאגה... כי ה' דיבר טוב על ישראל... הזוה"ק מבאר שזה עומק העניין של 'אור הגנוז' שה' משתוקק להאיר לישראל באור שבעת הימים שגנוז לצדיקים לעתיד לבא... דא עקא שהאור הזה כ"כ עצום... שאם ה' יאיר אותו בבת אחת אנחנו נסתנוור באור הזה... כמו אדם שהתרגל לחיות בעלטה מוחלטת ובבת אחת פותחים לו את הדלת בפתאומיות!!!! הוא עלול להתעוור מרוב אור פתאומי שחודר לעיניים... (אגב: זה מה שאירע למרן הרב עובדיה זיע"א בצעירותו שלאחר שעות ממושכות שעיין בשו"ת אבא- לבאצר הספרים מתוך חושך כמעט מוחלט, יצא בבת אחת לאור הצהריים וכתוצאה מזה כמעט איבד מאור עיניו, ובניסי ניסים זה הסתכם במשקפיים הכהות והמפורסמות שהפכו לסמל ודוגמא של עמל התורה) ואשר על כן אומר הזוה"ק... לכן הקב"ה מאיר לנו לאט לאט... פותח לפנינו אור דקיק וזעיר באופן שהעין שלנו יכולה לקבל ולהתרגל... ואז הוא מגביר את האור אט אט בהתאמה ליכולת הקיבולת שלנו... וכך האור הולך וגובר... וזה עניין אור הגנוז!!! הזוהר הזה בא לידי ביטוי אצלנו בכל מיני ויראציות שאכמ"ל... וגם כאן!!! ה' לאט לאט מכשיר ומרגיל אותנו לקראת עידן חדש... ולאחרונה ה' מתרגל איתנו- להביא אותנו להכרה פנימית שהמהלך... הביא דולקת... העסק פה רוחש ודולק ודורה לאיזושהי מטרה... ההלו... לא לישון... לא לחלום... לא באתם פה לשבת רגל על רגל... נוסעים אנחנו... ואם תשים לב: אנחנו לאט לאט מפנימים את זה ומתרגלים לזה... תנסה להיזכר לפני חמש שנים, בתחילת הקורונה, לראשונה שהתחילו להגיע ההנחיות שמבטלים חתונות... או שסגרו את בתי המדרשות... וחייבים ללכת עם מסיכה... זוכר איך שהיינו בהלם?? לא הבנו מאיפה זה נפל עלינו... מה פירוש... מי מעיז להזיז אותי מהבלטה שעליה אני עומד... בשנה הראשונה שסגרו לנו את מירון היינו פשוט המומים... אבל לאט לאט למדנו להתרגל שיש פה משהו שהוא קובע את הסדר יום, והוא בתבונה משנה עיתים ומחליף את הזמנים... תסכים איתי שכיום אנחנו כבר הרבה יותר גמישים ופתוחים ובעיקר בעיקר כנועים לתכתובת מלמעלה!!! התרגלנו שעם כל הכבוד לתכניות המרשימות שלנו... סו"ס יש פה אבא שבשמים שהמילה האחרונה אצלו... וזו כבר מטרה בפני עצמה!!! להיות כנוע לרצון ה'... אני יכול להעיד בתור אבא... כשהילד שלי מבטא ניצנה והכרה שאני כאן האבא שמקבל את ההחלטות... יש לציין שזה מאוד מגביר לי את החשק דווקא לפנק אותו... אבל כשהוא לוקח את החוק לידיים וכשלא עומדים בגחמות שלו... הוא בועט ומשתולל ועושה הפגנות... זה... זה לא רק מוציא לי את החשק... אלא גם מאלץ אותי בע"כ להעניש בראש ובראשונה את עצמי ולכבוש את הרצון שלי להרעיף עלי מלא חפניים... ואני נאלץ להציב גבולות ולקבוע עובדות כי אין לי ברירה אחרת!!! בחור יקר... אם לא הבנת מה אמרתי... פרטים נוספים אצל ההורים...

ה' אוהב אותנו כנועים... זה מציק אצלו יותר ויותר אהבה וגעגועים...